

Híres sportolóink

Öregdiákjaink sportteljesítménye lenyűgöző. Jól bizonyítja ezt az alábbi felsorolás:

Olimpiai bajnoki cím:	22
Olimpiai ezüstérem:	13
Olimpiai bronzérem:	13
Világbajnoki cím:	9
Világbajnoki ezüstérem:	14
Világbajnoki bronzérem:	10
Európa bajnoki cím:	24
Európa bajnoki ezüst:	9
Európa bajnoki bronz:	7
Főiskolai vagy ifjúsági világbajnoki cím:	22
ezüstérem:	11
bronzérem:	5

BAKÓ PÁL

Öttusázó (1964-ben végzett)

Válogatott sportoló, a Bp. Honvéd öttusázója. Kétszeres felnőtt magyar bajnok (1974, 1976), mindkettőt csapatban nyerte. Nyert magyar bajnokságot háromtusában és párbajtőrvívásban is, úgyszintén csapatban. Öttusában elért kiemelkedő nemzetközi eredményei: olimpiai ezüstérem (1972, München, csapatban); világbajnoki aranyérem (1970, Warendorf, csapatban); világbajnoki ezüstérem (1969, Budapest, csapatban); világbajnoki bronzérem (1977, San Antonio, csapatban); világbajnoki negyedik helyezett (1969, Budapest, egyéniben); világbajnoki negyedik helyezett (1970, Warendorf, egyéniben); ifjúsági világbajnok (1965, csapatban); ifjúsági világbajnoki ezüstérem (1966, egyéniben); ifjúsági világbajnoki bronzérem (1967, csapatban).

Később a Bp. Honvéd öttusaszakosztályának vezetője lett.

BAUER RUDOLF

Atléta (1897-ben végzett)

A BTC színeiben versenyzett és az 1900-as évek elején a legjobb magyar diszkoszvető volt, de jól evezett, vívott és futballozott is. Az 1900-as párizsi olimpián a diszkoszvetés olimpiai bajnoka lett, s ezzel a magyar sport első atlétikai olimpiai bajnokságát szerezte. Olimpiai sikere után rövidesen felhagyott a versenyszerű sportolással, és birtokán gazdálkodott. Olimpiai aranyérme serkentőleg hatott a magyar diszkoszvetés további fejlődésére.

BRÓDY GYÖRGY

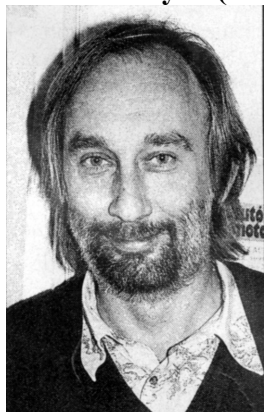
Vízilabdázó (1927-ben végzett)

A III. ker. TVE kiváló kapusa. Csapatával 1928-ban magyar bajnok. 1928–1939 között 74-szer volt tagja a világhírű magyar vízilabda-válogatottnak. Ez idő alatt: kétszeres olimpiai bajnok (1932, Los Angeles; 1936, Berlin); kétszeres Európa-bajnok (1931, Párizs; 1934, Magdeburg); a Komjádi-féle „aranycsapat” egyik kiemelkedő egyénisége.

CSERKÚTI JÓZSEF

Autóversenyző (1966-ban végzett)

Hegyi gyorsasági versenyző. A BMW-vel érte el legjobb eredményeit. Az országos hegyi bajnokság 1150, 1300, illetve 1600 cm³ feletti autók kategóriájában sokszoros magyar bajnok. 1982-ben Európa-bajnoki bronzérmet, 1983-ban ugyanitt ezüstérmet nyert. A legeredményesebb magyar hegyi gyorsasági versenyző.

FENYVESI CSABA

Vívó (1961-ben végzett)

135-szörös válogatott, világhírű magyar sportoló. Törvívásban egyszeres egyéni (1972) és négyszeres csapatbajnoki cím tulajdonosa. A nemzetközi porondon elsősorban a párbajtörvívásban jeleskedett. Kiemelkedő nemzetközi sikerei: három olimpián vett részt (1968, 1972, 1976). 1968-ban olimpiai bajnok a párbajtőr-csapat tagjaként; 1972-ben mindkét lehetséges aranyat (egyéni és csapat) megszerezte; 1976-ban a bronzérmet nyert párbajtőr-válogatott tagja; a világbajnokságokon háromszor is részese a magyar párbajtőrözők világbajnoki győzelmének (1970, 1971, 1978); kétszer ezüstérmes (1969, 1973) és kétszer bronzérmes (1967, 1975)

HAÁN ANDRÁS

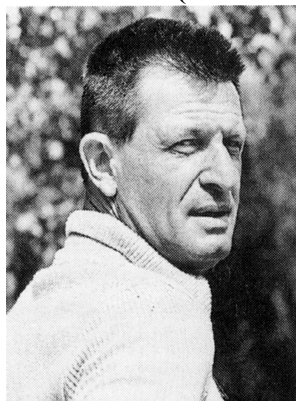
Kosárlabdázó, vitorlázó (1964-ben végzett)

Ifjúsági, majd felnőtt válogatott kosaras. Az ifjúsági válogatottal részt vett a spanyolországi EB-n (1963), ahol holtversenyben egy spanyol játékosal az EB kosárdobó listájának élén végzett. A tokiói olimpián 18 évesen képviselte a magyar színeket a válogatott tagjaként. Sérülését követően a vitorlázással kezdett intenzíven foglalkozni. Ebben a sportágban is kiugró teljesítményeket ért el. Kilenc alkalommal szerzett országos bajnoki címet a finn-dingi hajóosztályban (1970–1980 között). Valószínűleg az egyetlen magyar sportoló a II. világháború utáni időszakban, aki két különböző sportágban két olimpián is részt vett.

KARINTHY FERENC

Vízilabdázó (1939-ben végzett)

Az MTK ifjúsági, majd a Ferencváros és a Fáklya Opera SC felnőtt I. osztályú játékosa. Az aktív vízilabdázást fiatalon abbahagyta, és ezt követően irodalmi munkásságának élt. 1959–1970 között a Ferencvárosi Torna Club úszó- és vízilabdaszakosztályának elnöke. Írásainak és elbeszéléseinek tárgyaként szívesen választja a sportot, szeretettel emlékezik vissza egykori sportolói élményeire. 1938–1939 között csapatkapitánya volt a korabeli gimnáziumi vízipólócsapatnak.

KÁSÁS ZOLTÁN

Vízilabdázó (1965-ben végzett)

93-szoros magyar válogatott. Úszóként kezdte, de rövidesen áttért a vízilabdázásra. Ferencvárosi színekben kétszer nyert magyar bajnokságot (1965, 1968). Csapatával a Kupagyőztesek Európa Kupája nyertese (1974). A magyar válogatottal világbajnok (1973), Európa-bajnok (1974), olimpiai ezüstérmes (1972), Európa-bajnoki ezüstérmes (1970). 1987-ben és 1988-ban a magyar vízilabda-válogatott szövetségi kapitánya.

RAJKI BÉLA

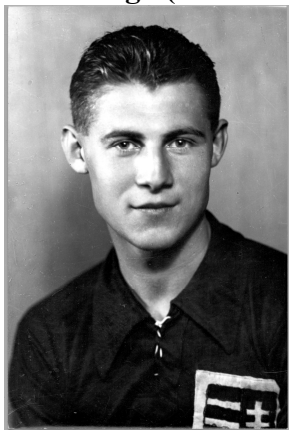
Úszó, vízilabdázó, szakvezető, edző (1931-ben végzett)

A BSZKRT úszója és vízilabdázója a húszas-harmincas években. Edzői tevékenységét is itt kezdte, majd a Bp. Előrében folytatta. Mesteredzői címmel rendelkezik. 1947-től a Magyar Úszószövetség úszó- és vízilabda-kapitánya, e tisztségét 1957-ig megtartotta. Kapitánysága alatt részese volt az úszók és vízilabdázók 1948-as, 1952-es és 1956-os olimpiákon elért nagy sikereinek. A Nemzetközi Úszószövetség (FINA) vezetőségi tagja (1953–66 között), majd alelnöke (1961–64). Számos szakkönyve jelent meg, melyeket sok nyelvre lefordítottak.

SÁROSI GYÖRGY

Labdarúgó (1930-ban végzett)

65-szörös magyar válogatott, a Ferencváros labdarúgója. Hat alkalommal magyar bajnok (1932, 1934, 1938, 1940, 1941, 1944). Többszörös gólkirály. A válogatott és a Ferencváros csapatkapitánya, világbajnoki ezüstérmes válogatott együttesünk tagja (1938, Párizs). A világbajnokság góllövőlistájának második helyezettje holtversenyben. 1952-ben a világhírű Juventus edzője volt, csapatával megnyerte az az évi olasz labdarúgó-bajnokságot.

SZÓCS ZSUZSA

Vívó (1980-ban végzett)

Ifjúsági, majd felnőtt válogatott versenyző. Többszörös magyar bajnok (1979, 1984, 1985, 1986, 1987-ben). Kiemelkedő nemzetközi eredményei: olimpiai bronzérmes (1980, Moszkva; 1988, Szöul; csapatban), világbajnoki aranyérmes (1987, csapatban), ezüstérmes (1979, Melbourne; 1982, Clermont Ferrand csapatban), bronzérmes (1981, Clermont Ferrand, 1983; Bécs), ifjúsági világbajnoki bronzérmes (1979, South Bend, egyéniben), Universiadén negyedik helyezett (1985, csapatban).

ÖREGDIÁK SPORTOLÓK BARÁTI KÖRE

1985. májusában alakult az Eötvös Gimnázium sportkörén belül. Működésének egyik fő célja az egykori gimnáziumi öregdiák sportolók találkozóinak megszervezése, a barátság ápolása régi diákkori sportbeli emlékek felidézésével. A Kör tagjai állandó kapcsolatban állnak az iskolai sportkörrel, és annak működését lehetőségeik szerint támogatják. A Kör tagja lehet minden gimnáziumunkban végzett öregdiák, korra és nemre való tekintet nélkül. A Baráti Kör találkozóit évente alkalmasszerűen rendezik az iskola pinceklubjában, bensőséges hangulatban és előre meghatározott program alapján.